

SCÉNÁŘ – Blanka Budková aneb Život je pes

0:00-0:12 - Vypravěč CH: „Rádi bychom Vám vyprávěli příběh paní Blanky Budkové bývalé učitelky a nadšené chovatelky bíglů. Psi jsou totiž celý její život, který rozhodně nebyl jednoduchý“

0:13-0:18 – Vypravěč D: „Paní Blanka se narodila do rodiny Kuklových, kteří byli soukromými zemědělci ve Vrbové Lhotě“

0:19-0:35 - Pamětnice: „Kukla měl vždycky nejlepší hektarový výnosy tady ve vsi, takže lidi na něj dost dali. A řekli: Když půjde Kukla do družstva, tak my taky, protože budeme vědět, že to je dobrá věc. No ale hold Kukla nechtěl.“

0:36-1:30 – Pamětnice: „První akce byla Věra vyhozená z gymplu a když ona šla poslední den do školy, no tak maminka ten den došla si do Poděbrad a z mostu skočila do Labe. A za dva dny nebo za tři dny na to měla pohřeb. Jenomže přišlo asi 2000 lidí. Nikdo nic tam neřek. Nikdo, prostě proběh normální pohřeb, ale šel do kriminálu pak farář, kterej tam řekl jenom, že jako tu matku tý rodině nikdo nenahradí, ale že něco jako, boží mlýny melou pomalu ale jistě a že jedou za to někdo jako zodpovědnost ponese“

1:30-1:42 – Vypravěč D: „Jakoby už to nebyla dostatečná rána, Blance zakázali studovat střední školu a chtěli ji poslat od rodiny učit se šít boty. To byl pro Blanku, která vždy milovala školu, velký šok. Jsou ale náhody, co mohou člověku ovlivnit celý život“

1:43-2:08 – Pamětnice: „Jezdila jsem autobusem do Peček, tak tam přistoupily takový dvě babky. A teď ta jedna říká tý druhý: „Mařko představ si, ty svině komunistický nám nedovolej zabít prase. A táta sednul, napsal dopis Zápotockýmu a do tejdna jsme měli povolení a my jsme si to prase zabili.“ A teď já nad ní stála a hned jo, že jo kvůli praseti a mně tady jde o víc než vo prase“

2:09-2:49 – Pamětnice: „Večer jsem přišla domů, tatínkovi ani slovo, sedla a napsala dopis. Jo, teď jak: „Milý pane prezidente, jste hlava republiky a já bych byla ráda, kdybyste i vysvětlil tedy určitý věci. A vysvětlete mi tedy proč, když nám ve škole neustále tvrdějí, jak v naší nové Lidově demokratické republice každý má právo na vzdělání a každý má právo na práci, proč já to právo na vzdělání nemám.“

2:50-3:03 - Vypravěč CH: „Na základě tohoto dopisu se dostala na gymnázium a posléze na pedagogickou fakultu Univerzity Karlovy do Prahy. Po absolvování působila na gymnáziu v Příbrami a poté na gymnáziu v Poděbradech. A zde se jí stala zajímavá příhoda“

3:04-4:07 – Pamětnice: „Přišel mi krajskej inspektor na hodinu. Mi řekl: „Já jsem přišel pouze kvůli Vám sem na školu dneska, protože přišel na Vás dopis tady od soudruhů z Vrbové Lhoty.“ Říká: „Přečet jsem si to, mně se udělalo zle. Vy byste nemohla mejt kravám v JZD zadky, co voni vo vás tam napsali. Takže jsem ten dopis roztrhal, přišel jsem na hodinu a já vám řeknu na rovinu, já německy neumím ani slovo, ale viděl jsem,

že jste na svym místě, takže já napíšu samozřejmě posudek z ty hodiny na Vás velmi kladnej, protože nemužu jinak.“ Pak už vůbec nikdo nikdy se neozval. Tak jsem si uvědomila, jakou já měla zoufalou kliku v životě.“